

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De suavitate pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

DIES IX.

De suavitate pœnitentiæ.

I.

ET si pœnitentia virtus esse videatur aspera, quæ non nisi sanguinem, & lacrymas spiret, quæ non nisi de tentationibus, & pugnis loquatur; nilominus non semper adeò aspera est, uti apparet; si severitates suas habet, suavitatibus tamen suis non caret; si adjunctos sibi dolores habet, consolationes eam non deficiunt doloribus majores. ejus lacrymæ non semper amaræ sunt; & peccator aliquoties plus deliciarum, in peccatis suis deflendis experitur, quàm in ijs committendis invenerat. Quemadmodum amor, quo homo pœnitens in Deum fertur, sanctum ei sui ipsius odium inspirat, quòd Deum omni amore dignum offendere sit ausus; sic non minorem in se affligendo, puniendoque oblectationem sentit, quàm is, qui de inimico, quem vehementer odit, vindictam sumit. Inficias non iverim, multum ei certandum; sed certa victoriæ spes eum animat; & si bellum sibimetipso inferre cogatur; bellum tamen salubre est, quia felici pace terminatur.

II. Si

Aprilis.

Ierem. 2. 19.

II. Si pœnitenti molestum, & amarum est, ut Ieremias ait, *dereliquisse se Dominum Deum suum*, eumque per peccatum amisisse; dulce tamen ipsi accidit eum quærere, cum spe eum per pœnitentiam recuperandi. Si pœnitenti durum est, quod Deum peccatis suis ad iracundiam provocaverit, seque hac ratione omnibus malis, quæ ipsius iram consequuntur, exposuerit; suave tamen ei est, se Dominum suis lacrymis mitigasse, sibi que polliceri posse, eum sibi veniam concessurum, quam cordi contrito, & humiliato nunquam negat. Si peccatori molestum erat, pravis animi motibus assidue agitari, consideratione scelerum suorum terrore, conscientia angoribus vexato, suave tamen accidit pœnitentiam agenti, dum considerat, peccata sua lacrymis esse deleta, animique anxietates à dolore, & pœnitentia esse sedatas, pacemque tandem perturbationi successisse in corde suo excitatæ ab immoderatis animi affectibus, quorum ei Deus jam victoriam concedit.

III. At si omnibus hisce suavitatibus, quas peccator in pœnitentia experitur, quæque ejus asperitates haud mediocriter mitigant, Deus insuper addat, uti non raro assolet, purissimas suas consolationes;

fi

si ei volupe sit cordi de peccatis dolenti, Aprilis,
ad moderandam poenitentiae amaritudi-
nem, cum gratia sua, spiritus sancti un-
ctionem infundere; si ei delibandum prae-
beat manna illud absconditum, quod ijs
pollicetur, qui tentationi resistunt, &
hostes suos generose impugnant; tunc om-
nes poenitentiae severitates evanescunt, *vincenti da-
bo manna ab-
sconditum.
Apoc. c. 2.
v. 17.*
adeo, ut peccator huiusmodi in summis
etiam austeritatibus delicias inveniat, om-
ni que delectatione ex amore erga Deum
se privare, jucundum esse ducat: si quem
tamen dolorem sentit, est istalis, quali
tangebatur S. Theresia, cum adverteret,
Deum peccatorum suorum, & ingrati a-
nimi oblitum nonnisi dulcedines, & sola-
tia sibi submittere loco paenarum aeterna-
rum, quas probe merita fuisse sibi videba-
tur. Si poenitentiae suavitates degustasses,
an eam tantopere fastidires? an eam e-
tiamnum ad tantum temporis intervallum
differre posses?

Conare vanos timores excutere, quos poeni-
tentia tibi incutit, & lubens te austeritatibus
eidem annexis subijce, spe fructuum, & dulce-
dinum, quae illam sequuntur.

Secundum multitudinem dolorum meo-
rum in corde meo consolationes tuae laeti-
ficaverunt animam meam. Psal. 93. 19.

Est

Aprilis.

Est profectò labor lætus, per quem securitas invenitur. Cypr.

DIES X.

De immoderato divitiarum amore.

I.

Divitem esse, peccatum non est; sed divitijs nimium addictum esse. Christus, qui damnare viderur divites, non propterea eos damnat, quòd divites, sed, quòd plerumque avari sint. Sacrae litterae non bonorum possessionem, sed cupiditatem improbant; quæ facit, ut quis earum vel nimium tenax sit, veleas nimis sollicitè cumulare velit; quod, ut S. Paulus ait, *radix omnium malorum est*. Etsi enim eorum causa semper non sit, occasio tamen est, eaque progignit, & nutrit. Ad quæ scelera perpetranda cupiditas opes congerendi non impellit? & quæ peccata committendi opes jam acquisitæ non præbent ansam? Dives, quidquid vult, potest; & quid velle dives injustus, & impius non potest? *Qui volunt divites fieri, inquit Apostolus, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, nec tentationes sunt, in quas cadere*

1. Tim 6.
7. 9.